

konden Regenten hem verwijderen van de Academie. Zoo ziet men, dat aan den student vele eischen werden gesteld, die geheel in de lijn van de opvattingen van den stichter voor het leven waren. Streng waren de bepalingen, waarnaar zij zich te richten hadden, ten einde zichzelf en daardoor de Academie een cachet van waardigheid te verleenen.

Was er dan een plaats onder de leerlingen vacant, 't zij uit eigen wil, of door ontslag, dan konden de Regenten een ander geschikt jonkman daartoe aanstellen, bij voorkeur iemand, die in familie-relatie tot het geslacht De Pinto stond. Zoo men er geen vinden kon dan een heelen wees of een halven, die nog een moeder te onderhouden had en bij gelijke verdiensten en deugdzaamheid, dan moest men dengene de voorkeur geven, die het 't meest noodig had. Regenten hadden ook de bevoegdheid om, in overleg met den Ros Yesiba, Talmidim aan te nemen of zoo 't noodzakelijk was ook te ontslaan.

Gezamenlijk verrichtten de Ros Yesiba en de Talmidim ter Synagoge het dagelijksche ochtendgebed en voegden daarbij een door de Ros Yesiba vervaardigde smeekbede voor de instandhouding der Academie, voor het welzijn van de stichters en hun kroost, voor de dooden van gansch Ysrael en voor de Heilige Gemeente van Rotterdam. Bovendien spraken zij er de Selihot, de boetgebeden op de algemeene vastendagen uit en ook gezamenlijk het avondgebed na iederen dag. Het leerplan, dat wel niet zonder overleg met de Ros Yesiba zal zijn ontworpen, mocht inderdaad voortreffelijk worden genoemd. Zondag, Maandag en Dinsdag waren gewijd aan de bestudeering der Guemara, die zich wel in hoofdzaak tot den Babylonischen Talmud (Talmud Babli) zal hebben bepaald. Voor Woensdag was, voor de studie van Sulhanarug, de bekende Rituaal-codex van den 16de eeuw- schen Rabbi Josef Karo aangewezen, en het minder bekende werk van den Boheemschen-Poolschen Rabbi Mordechai Jaffa, in 1612 te Praag overleden. „Lebusim”, waarvan de eerste vijf deelen een systematische uiteenzetting van Karo's rituaal-codex bevatten en de laatste vijf deelen van filosofisch-exegetischen inhoud zijn.

Wel merkwaardig, dat we dit werk van dezen Poolschen Rabbin, waarvan Pietro en Lorenzo Bragadini te Venetië in 1620 een prachtige klein-folio uitgave bezorgden, hier op een Portu-